

Konkret med hensyn til vores forslag om at lave en model, hvor man kan tage dele af taxameteret med til udlandet for at læse på et udenlandsk universitet, vil jeg gerne høre Venstres ordfører, om han er opmærksom på, at nogle lande rent faktisk har erfaringer med den model, som Venstre og regeringen har lagt frem. Den har man erfaringer med i Norge og Island, og der har det vist sig, at man sådan set har udhulet økonomien på sine egne universiteter, sådan at de har fået mindre videnskøkonomi, mindre stærke universiteter i hjemlandet, på grund af at man har indført den her model.

Noget andet er, at man også har erfaret, at man sådan set får mindre uddannelse for pengene. Hvis en rektor på et dansk universitet laver en indkøbsaftale om f.eks. ti uddannelsespladser ved University of Oxford eller et andet universitet i udlandet, så kan man få en stordriftsfordel, hvor man får flere pladser for pengene, frem for hvis man bare deler pengene ud på den enkelte studerende, hvor det bliver dyrere. Har man gjort sig nogen overvejelser om, at man kan få mere uddannelse for pengene igennem en indkøbsaftale, som faktisk ligger i vores forslag, frem for i Venstres og regeringens model?

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må starte med at sige, at hvis man kigger meget nøje efter på det danske uddannelsesområde, så er det faktisk sådan, at det her princip, som regeringen foreslår, og som Venstre har været bannerfører for, om, at man kan tage en uddannelse i udlandet finansieret af danske kroner, faktisk ikke er helt ukendt. Jeg ved godt, det eksempelvis drejer sig om en dukkeføreruddannelse, men eksemplet findes altså allerede i dag, og det er sådan set tanken, at vi vil udvide det princip.

Jeg må sige, at jeg er af den klare opfattelse, at forslaget om, at de studerende kan tage det fulde taxameter med, da naturligvis er noget, som universitetsbestyrelserne vil være opmærksomme på. Jeg vil sige, at det da vil være svært at forestille sig andet, end at hvis der er en utrolig stor søgning fra et universitet i Danmark til et universitet i Østrig eksempelvis, så vil de danske universiteter være interesserede i at lave de her samarbejdsaftaler, men det tror jeg sådan set vil gå helt af sig selv, og derfor ser jeg ikke nogen grund til at nære den bekymring, som hr. Rasmus Prehn har.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Også jeg var lidt interesseret i hele den diskussion om taxameteret, der kan følge med til udlandet. Venstres ordfører fik måske, synes jeg, gjort det lige lovlig simpelt, idet hr. Torsten Schack Pedersen sagde, at det jo er det samme her inden for landets grænser, at når man flytter fra et universitet til et andet, så følger taxameteret med, og hvad er så forskellen mellem det og udlandet? Nu kan de bare flytte det med til udlandet.

Kl. 17.20

Jeg synes ikke, det er helt så ukompliceret, og med den model, man lægger op til, kommer universiteterne jo til at miste noget finansiering, når de studerende nu også kan tage ud af landet. Men regeringen har måske også lidt øje for problemet, for i hvert fald har man jo foreslået i globaliseringsrapporten, at der skal være en afgrænsning af, hvad det er for nogle universiteter, de studerende kan tage til.

Så jeg vil egentlig spørge: Sker det ikke også i anerkendelse af, at det ikke er helt uproblematisk, hvis man bare åbner porten helt og siger, at alle, der rejser ud og læser et eller andet sted i verden, kan tage taxameteret med?

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det fokus, vi har i Venstre, er på den studerende, at det er den studerendes muligheder, der skal forbedres, og så må de danske universiteter sørge for at begå sig, således at det selvfølgelig også er attraktivt at blive i Danmark. Men fokus må altså være på, at den studerende får nogle muligheder for at studere i udlandet.

Som jeg sagde, er jeg overbevist om, at muligheden for at tage taxameteret med til udlandet vil føre til, at universiteterne i Danmark vil indgå langt flere samarbejdsaftaler, end tilfældet er i dag. Det er helt naturligt, at universiteterne vil sige, at hvis de laver en samarbejdsaftale med nogle af de universiteter, som de studerende gerne søger hen på, så kan vi holde flere af pengene hjemme, som fru Charlotte Fischer efterlyser. Og jeg må sige, at jeg har tiltro til, at universitetsbestyrelserne søger for at få sikret, at samarbejdsaftalerne indgår, hvis man føler, at man mister for mange studerende.

Hvad angår de positivlister, som er foreslået fra regeringens side i forbindelse med udspillet til Globaliseringsrådet, er det klart, at målet er, at vi stiller krav om kvalitet.